

Docent Sentiment a hrabě Cynik
a já jsem jak oblázek na dně vodopádu,
co nemůže říct ,,no tak, já jdu jinam.´´

Voda ho pořád, pořád omílá,
mít vůli, dávno bych tu nebyla,
ten kámen nemůže jít do penze,
čeká ho třeba jiná dimenze.

A jestli slza úsměv smočí,
ve vodě se jen pootočí.
A nastaví svou hrubší stranu,
mít tu moc, tak tu nezůstanu.

Můj smutek není žádnéj víajpí,
můj průšvih není žádná celebrita,
jsou to dva starý pacholci
a rudej koberec je zrovna neuvítá...

ná ná ná ná ná ná ná ná ná ná.....

A moje pochybnosti v uválených šatech,
postávají tiše, kouřeje v oprejskanejch vrstech,
když už je ponor vážně přes čáru,
můžu si vylepšovat profil v bulváru.

Navěky říkat jenom to, co se sluší
a skončit jak balvan s obroušenou duší.

A jestli slza úsměv smočí,
ve vodě se jen pootočí.
A nastaví svou hrubší stranu,
mít tu moc, tak tu nezůstanu.

ná ná ná ná ná ná ná ná ná ná...

Navěky říkat jenom to...

A jestli slza úsměv smočí...